

Rạp Xi-nê Sài Gòn Xưa

Có thể nói, đặc điểm nổi bật của xi-nê Sài Gòn thời xưa là có nhiều rạp chiếu ‘thường trực’ (permanent), thường từ 9g sáng đến 11g đêm và khán giả có thể mua vé vào xem bất cứ lúc nào, xem chán thì ra về. Ví thế, có người lợi dụng những rạp máy lạnh để đánh một giấc ngủ trưa. Thật là một công được cả đôi việc. Ngủ chán, thức dậy xem tiếp!

Tuy vậy, chiếu thường trực cũng có điều bất tiện nếu bạn vào rạp giữa lúc phim đang chiếu đoạn cuối. Đối với loại phim trinh thám, nếu không vào rạp từ đầu phim sẽ mất đi sự hồi hộp nếu biết trước đoạn kết. Cũng có trường hợp vai chính lúc bạn vào xem khúc cuối có thể bị cụt chân nhưng lại hoàn toàn không biết rõ ‘lại lịch’ tại sao chân lại bị cụt. Chẳng khác nào chỉ thấy ngày 30/4/75 thiên hạ chạy giặc, di tản chiến thuật một cách rầm rộ mà không biết xưa kia người Sài Gòn sống, làm việc và ăn chơi ra sao! Tất cả chỉ vì không vào đúng lúc bắt đầu phim.

Cũng có khi người ta vào rạp xem phim mà thật tình chẳng biết đang chiếu phim gì. Có những cặp tình nhân vào đấy để tâm sự nhỏ to, có những cặp bạo hơn, tuy làm khán giả nhưng... cũng đóng phim. Có điều trên màn ảnh là phim trinh thám hay phim chiến tranh nhưng ở hàng ghế khán giả lại đóng phim tình cảm ướt át.

Trước khi vào phim chính, các rạp còn ‘chiếu dạo’ những phim sắp tới theo chương trình của riêng từng rạp. Dĩ nhiên là chọn cảnh nào hấp dẫn nhất để giới thiệu cùng khán giả, đó cũng là một cách quảng cáo của các hãng nhập cảnh phim. Trong trường hợp phim chính quá ngắn, các rạp còn câu khách bằng cách chiếu thêm phim phụ như phim của Charlot, phim thời sự hoặc đôi khi còn có phụ diễn tân

nhạc cho... xôm tụ.

Xi-nê Sài Gòn có một truyền thống phải nói là độc đáo với các tờ program (chương trình) phát cho khán giả khi đến mua vé xem phim. Trên tờ program của phim, khán giả có thể đọc để biết đại khái nội dung phim và tên các tài tử trong phim. Đối với dân ghiền xi-nê, có một cái thú tương tự như sưu tầm tem thư: họ sưu tầm program.

Ông anh tôi là một trong những người sưu tầm program thuộc hạng ‘gạo cội’. Ông có những tờ program từ các rạp xi-nê ngoài Hà Nội vào cuối thập niên 30 (trong khi mãi đến năm 1946 tôi mới ra đời)! Khi di cư vào Nam, hành trang của ông có chỗ cho các tờ program quý giá đó. Chỉ tiếc rằng bộ sưu tầm đó nay đã thất lạc, nếu không, chắc chắn trong *Hồi ức* này sẽ có hình ảnh của những tờ program... ‘cổ lai hy’.

Sài Gòn xưa có rạp Cinéma Catinat chiếu thường trực, rạp nằm trong hành lang (passage) nối liền đường Tự Do (Catinat) sang đường Nguyễn Huệ (Charner). Đây là rạp chiếu phim thường trực đầu tiên ở Việt Nam, và tất nhiên cũng là rạp chiếu phim thường trực đầu tiên ở Đông Dương. Cinéma Catinat có giá vé đồng hạng 10 đồng, rạp còn bán 1 tập 10 vé giá 80 đồng, mua nguyên tập khán giả lợi được 20 đồng. Rạp xi-nê thuộc loại ‘tí hon’ này về sau chuyển đổi thành phòng trà ca nhạc với nhiều tên như *Au Chalet* rồi *Đêm Màu Hồng*, nơi ra mắt của ban nhạc Phượng Hoàng thời kỳ trước khi nhập với ca sĩ Elvis Phương.

Vào thập niên 1960, miền Nam an bình, thịnh vượng. Sài Gòn đẹp hơn, sang hơn cho nên nhiều rạp xi-nê ra đời. Những rạp mới này có màn ảnh lớn, gọi là *Cinemascope*, (màn ảnh đại vĩ tuyến), màu *Eastmancolor*, máy lạnh tối tân khiến những rạp nhỏ, xưa, với máy chiếu kêu lạch xạch, quạt trần thổi vù vù, dần dần ế

khách.

Trường hợp rạp xưa, cổ lỗ, không có khách cũng xảy ra với rạp Asam ở Dakao nằm trên đường Đinh Tiên Hoàng gần Mì Cây Nhãn. Nếu từ rạp Casino Dakao (sau đổi tên là rạp Cầu Bông) đi lại thì rạp Asam nằm bên lề phải, còn Mì Cây Nhãn nằm xéo bên lề trái. Vào khoảng năm 1965 rạp Asam cũng bị phá đi và xây apartment.

Rạp Long Phụng nằm trên đường Gia Long (bây giờ là Lý Tự Trọng) chuyên trị dòng phim thần thoại ca-vũ-nhạc Ấn Độ. Có thể Long Phụng chuyên về phim Ấn vì địa điểm của rạp rất gần với chùa Chà Và trên đường Trương Công Định chẳng? Nam tài tử Ấn Độ ăn khách nhất thời đó là Rama Rao, ông này sau thời 80-90 làm Thống đốc bang Pradesh thuộc miền Nam nước Ấn.

Rạp Long Phụng ngày nay

Năm 1960 rạp xi-nê Kinh Đô được xây mới trên đường Lê Văn Duyệt, chỗ nhìn sang Trụ sở Tổng liên đoàn Lao công Việt Nam. Rạp Kinh Đô mới khá hiện đại và đẹp. Máy chiếu phim và máy lạnh đều thuộc loại mới nhất. Khoảng năm 1961, Tòa Đại sứ Hoa Kỳ mượn rạp Kinh Đô làm nơi chiếu phim cho nhân viên và gia đình đến xem.

Nếu tôi không lầm, hình như vào năm

1962, đặc công VC cho nổ bom plastic trong rạp này. Có thể gọi đây là vụ đánh bom đầu tiên ở Sài Gòn. Sau vụ nổ, Tòa Đại sứ Hoa Kỳ không mượn rạp Kinh Đô nữa và rồi rạp này được phá đi, khu đất đó xây một tòa nhà là trụ sở USAID với nhiều tầng lầu.

Những phim chiếu ở rạp Rex đường Nguyễn Công Trứ (Xin nhắc lại, Sài Gòn xưa có tới 2 rạp xi-nê mang tên Rex. Nhiều người chỉ biết có rạp Rex 'xịn' ở đường Nguyễn Huệ, xé cửa Tòa Đô Chánh, bắt đầu khai trương năm 1962. Rạp Rex 'cũ' ở đường Nguyễn Công Trứ là một rạp phụ của rạp Majestic) là những phim cao bồi, Tarzan, Zorro... Phim cũ, chiếu đi chiếu lại nhiều lần nhưng vẫn có người đến xem, nhất là khán giả nhỏ tuổi. Có khi chiếu được một lúc, đang hồi gay cấn thì bị... đứt phim, phải ngưng để nhân viên phòng máy nối phim. Đèn trong rạp bật sáng. Người lớn, con nít phản đối, huýt gió, la hét rần rần, không thua lúc Tarzan đu giây đến cứu người đẹp Jane, hay Zorro phóng ngựa đến giải cứu người đẹp Juanito!

Tôi nhớ rạp Rex 'cũ' ở con đường sau rạp Đại Nam mà Đại Nam là rạp sang trọng nhất Sài Gòn thời đó do ông Ưng Thi làm chủ khi Rex trên đường Nguyễn Huệ chưa có mặt. Phim mới được chiếu trước tiên ở đây và một vài rạp khác rồi một thời gian sau mới được đưa đi tỉnh hoặc các rạp nhỏ chuyên chiếu lại.

Mỗi phim gồm nhiều cuộn nên thời đó mấy rạp cùng chiếu chung một phim bằng cách lên lịch chia lệch giờ khởi chiếu. Mỗi khi chiếu xong một cuộn sẽ có người đi xe gắn máy giao cho rạp kế tiếp. Nghe kể có lần rạp Đại Nam đang chiếu phim *Pillow Talk* (do Rock Hudson, Doris Day đóng vai chính) thì anh chàng đi giao cuộn phim, hình như mãi mê uống nước mía (?) hay sao đó mà để lạc mất cuộn phim. Tất cả các rạp cùng chiếu phim đó đành phải ngưng lại và đem phim khác ra chiếu tạm. Mãi một thời gian sau, không rõ cuộn phim được chuộc lại hay phải nhập phim mới, *Pillow Talk* mới được tiếp tục chiếu trở lại. (Tên phim *Pillow Talk*

được dịch sang tiếng Việt một cách thi vị là *Thi thâm bên gối*).

Phim chiếu tại Đại Nam có cả phim Tàu từ Đài Loan và Hồng Kông. Nổi bật nhất là *Mùa Thu Lá Bay* với đôi trai tài gái sắc Đặng Quang Vinh và Chân Trân. Đó là thời tiểu thuyết của nữ văn sĩ Quỳnh Dao, ăn khách không kém truyện võ hiệp hấp dẫn của Kim Dung như *Cô gái Đồ Long*, *Anh hùng xạ điêu*, *Lộc đỉnh ký*...

Rạp Đại Nam nay đã trở thành Khách sạn Đại Nam

Đại Nam cũng chiếu những phim võ thuật Trung hoa như *Hiệp Nữ* (A Touch of Zen), *Tà Kiếm* (Dương Quan đóng), *Hắc Hồ Điệp* (do “nữ hoàng kiếm hiệp” Trịnh Phối Phối đóng). Phim Tàu chiếu tại Sài Gòn đều có phụ đề Việt ngữ nhưng vào đến Chợ Lớn lại chiếu nguyên bản bằng tiếng Tàu nên chỉ có “con cháu chú Ba” thưởng thức mà thôi.

Rạp Rex “xịn” (1964)

Năm 1962, trên đường Nguyễn Huệ xuất hiện rạp Rex ‘hoành tráng’. Đây là rạp hát đầu tiên có thang cuốn (escalator) cũng của ông Ưng Thi, chủ nhân rạp Đại Nam ở đường Trần Hưng Đạo. Nếu tôi nhớ không lầm, rạp Rex hình như được khai trương với phim *Ben Hur* (tài tử Charlton Heston). Có tin đồn trong ngày khai trương một người đẹp đi lên thang cuốn không hiểu quýnh quýnh thế nào mà bị thang cuốn luôn cái quần... (may mà còn panty)! Không biết chuyện có thật hay không nhưng cũng xin ghi lại làm tư liệu về xi-nê và... chiếc quần phụ nữ.

Rex là rạp ‘xịn’ nhất thủ đô Sài Gòn, sau này lại còn có thêm ‘người anh em’ Mini Rex. Theo quảng cáo trên tờ program phim *Trà hoa nữ* (Camille), Mini Rex là “Rạp chiếu bóng tối tân nhất Việt Nam”. Khán giả vào xem phim thuộc loại thanh lịch và giá vé luôn cao hơn các rạp khác.

Program của Mini Rex với lời quảng cáo ‘Rạp chiếu bóng tối tân nhất Việt Nam’

Gần rạp Rex là rạp Eden nằm trong Passage Eden có lầu và được phân chia thành từng lô, riêng biệt, rất kín đáo cho khán giả là những người đang yêu, vừa xem phim, vừa tâm tình mùi mẫn. Đi xem xi-nê solo một mình

mà phải lên balcon ngồi vì rạp hết chỗ thì... 'tủi thân' lắm. Trên ấy đào kếp mùi mẫn, mê ly, nhất là những cặp ngồi ở hàng ghế chót, sau lưng là nguyên bức tường, tha hồ tâm sự lòng thòng! Rạp Eden có đến hai balcon, thông thường khi xem xi-nê tại đây, ngồi balcon 1 là hay nhất vì nhìn xuống vừa tầm mắt không mỏi cổ và không bị cái đầu của người ngồi hàng ghế trước che khuất tầm nhìn. Balcon 2 của rạp Eden thì nhỏ hơn và vì quá cao nên nhìn sâu xuống màn ảnh muốn cụp cái cổ nên phần đông khán giả chẳng màng để ý đến sự hiện hữu của nó, ngoại trừ dân 'đào kếp' Sài Gòn 'yêu nhau đi trời hôm tối rồi' thì chiếu cố rất nhiệt liệt và gọi đó là 'pigeonnier' (chuồng bồ câu).

Nơi đây ngày xưa là rạp Eden

Cũng xin ghi lại, giới mê ca nhạc Pháp thập niên 50-60 rất mê giọng ca của ca sĩ Dalida với các bản nhạc thịnh hành tại Sài Gòn như *Bambino*, *Tout l'amour...* đã có lần trình diễn tại rạp Eden 'bằng xương bằng thịt' trong một chuyến công diễn tại Sài Gòn. Mấy năm sau đó, cũng tại rạp này, tôi được xem phim *Parlez-Moi d'Amour* (1961) do Dalida đóng.

Rạp Lê Lợi đường Lê Thánh Tôn, gần chợ Bến Thành, chuyên chiếu phim cũ nhưng tuyển chọn toàn phim khá và chỉ chiếu trong 1, 2, hoặc 3 ngày rồi đổi sang chiếu phim khác. Tuy nhiên, nếu hựt xem phim nào thì khán giả cứ kiên nhẫn chờ đợi, một thời gian sau thế

nào phim đó cũng sẽ được chiếu lại. Cái hay là lịch chiếu phim được niêm yết trước để khán giả có thể chọn ngày đi xem. Rạp Lê Lợi có thể nói là rạp duy nhất ở Sài Gòn chiếu phim theo phương thức này, một ít rạp khác có bắt chước phần nào nhưng rồi cũng không theo được hoặc sau đó phải thay đổi cách làm khác. Khách hàng thường xuyên của rạp Lê Lợi là những sinh viên, học sinh vì rạp chiếu phim cũ nhưng lại hay và giá vé rất nhẹ. Thời đó, đi học ngày hai buổi nên buổi chiều nào chán hoặc lười học bọn trẻ, trai cũng như gái, rủ nhau 'cúp cua' đi xem xi-nê ở rạp này.

Cũng rất gần với rạp Lê Lợi trên đường Lê Thánh Tôn là rạp Vĩnh Lợi trên đường Lê Lợi, bên cạnh Bệnh viện Sài Gòn, ngay khu vực Chợ Bến Thành. Rạp Vĩnh Lợi nổi tiếng trong giới 'bê-đê' vì đây là nơi bạn có thể bị bắt ngờ vì một bàn tay xờ xoạng của một chàng 'gay' ngồi ngay bên cạnh. Khoảng đầu thập niên 60, có xảy ra một vụ nổ lựu đạn trong rạp, may mắn gần Bệnh viện Sài Gòn nên các nạn nhân chỉ cần bước vài bước được cấp cứu ngay!

Đối với tôi, có một kỷ niệm liên quan đến rạp Vĩnh Lợi nhưng không phải là chuyện... đồng tính luyến ái. Hôm đó, tôi còn nhớ, Vĩnh Lợi chiếu phim *Lady Hamilton* (nếu tôi nhớ không lầm Michèle Mercier đóng phim này). Đây là phim cũ nhưng chưa xem nên vội mua vé vào xem ngay. Đi xem phim trong giờ làm việc nên còn mặc quân phục chỉnh tề. Xem phim xong vội quay về trường Sinh ngữ Quân đội, chi nhánh Nguyễn Văn Tráng, rất gần với rạp Vĩnh Lợi. Về đến nơi mới biết là trường vừa đón một Đại tá người Mỹ đến thăm các lớp học. Khách vừa lên đến tầng lầu tôi phụ trách thì có mùi hôi từ toilet xông ra. Thiếu tá Chỉ huy trưởng Huỳnh Vĩnh Lại (chứ không phải là Huỳnh 'Vĩnh Lợi') mắt mặt với khách, giận quá ông hỏi ai phụ trách tầng lầu, mọi người tủa đi tìm tôi... Cái giá phải trả cho buổi 'nhảy dù' đi xem phim *Lady Hamilton* tại rạp Vĩnh Lợi là 4 ngày trọng cấm ở 'quân lao' ngay trong Tổng Tham Mưu. Xe jeep đưa đến tận nơi (chắc sợ

để đi tự túc, ‘phạm nhân’ lỡ nổi hứng lại đi vào xi-nê!) và đúng ngày về cũng có xe đến đón!

Trên đường Pasteur góc Lê Lợi có rạp xi-nê Casino (Saigon), ngay bên cạnh Casino có hẻm Casino nổi tiếng không kém gì rạp xi-nê Casino. Phim chiếu ở Casino có thể dở hoặc hay tùy theo sở thích của người xem nhưng có

*Rạp Casino Saigon (ngày nay là Rạp Quang Vinh)
Phía bên phải có hẻm Casino phục vụ các món
ăn... tuyệt cú mèo!*

điều ghé vào hẻm Casino người ta sẽ hài lòng với các món ‘khoái khẩu’ mang hương vị đất Bắc. Chủ nhân của các quán trong hẻm Casino đa số là dân ‘Bắc Kỳ di cư’ nên có những món ‘tuyệt cú mèo’ như bún chả, bún thang, bún riêu, bánh tôm và dĩ nhiên là phở... Các quán tại đây không thuộc loại sang nhưng giá tiền lại hơi đắt, có lẽ vì nằm ngay trung tâm Sài Gòn. Tài tử, giai nhân thường ‘chui’ vào đây để thưởng thức những món ‘đặc sản’ phương Bắc!

Khu vực “ngã tư quốc tế” (Phạm Ngũ Lão, Trần Hưng Đạo) đã trở thành một trong những khu hoạt động nhộn nhịp nhất của làng văn nghệ Sài Gòn. Các rạp hát hiện diện tại đây khá nhiều: Nguyễn Văn Hảo, Thanh Bình, Hưng Đạo, Quốc Thanh, Khải Hoàn và các đoàn cải lương lớn thường xuyên về đây nên đã trở thành điểm hẹn của giới ký giả kịch trường cũng như các ông bà bầu muốn “săn” đào kép mới.

Khu vực gần chợ Thái Bình cũng có nhiều rạp chiếu phim. Rạp Quốc Thanh nằm

trên đường Nguyễn Trãi, bên hông Tổng Nha Cảnh sát Quốc gia. Rạp khá khàng trang, sau trở thành sân khấu cải lương mà đoàn Dạ Lý Hương đóng đô thường trực và ngày nay Quốc Thanh lại biến thành Nhà hàng Tiệc cưới.

Rạp Khải Hoàn ngay ngã 5 Cống Quỳnh – Phạm Ngũ Lão – Nguyễn Trãi thuộc loại thường chiếu phim bình dân... coi được nhưng

Rạp Quốc Thanh ngày nay

kết cái thiếu máy lạnh. Khán giả đây xem phim mà cứ muốn... ‘yêu nhau cởi áo cho nhau’. Đây là rạp tôi hay lui tới thường xuyên trong thời gian ở đường Cống Quỳnh. Trên đường Phạm Ngũ Lão, gần chợ Thái Bình, còn có rạp Thanh Bình, sau này sửa sang lại thật lịch sự nhưng chẳng bao lâu sau Sài Gòn đổi chủ nên phải dẹp tiệm vì... ‘đứt phim’. Từ Cống Quỳnh tôi đi đường tắt, băng ngang qua chợ Thái Bình, chỉ mất vài phút là có thể chui vào rạp Thanh Bình để xem phim và cũng để hưởng bầu không khí

Rạp Khải Hoàn ngày nay

'có máy lạnh' trong những buổi trưa Sài Gòn đổ lửa.

Thời gian đi từ nhà trên đường Cống Quỳnh đến rạp Thanh Bình cũng ngắn như đến rạp Khải Hoàn. Sau này còn có rạp Thăng Long ngay trên đường Cống Quỳnh, chỉ cách nhà vài căn, nhưng có lẽ 'bụi nhà không thiêng' nên tôi rất ít khi đến đây. Rạp Thăng Long khi đó còn quá xập xệ, không như nhà hát của trường Sân khấu Điện ảnh bây giờ (tiền thân của trường sân khấu chính là trường Hưng Đạo của Giáo sư toán Nguyễn Văn Phú ngày nào!).

Đường Cao Thắng có rạp nhỏ mang tên Đại Đồng, chuyên chiếu phim cũ nhưng khá chọn lọc, giá cả thật nhẹ nhàng, địa điểm rất thuận tiện. Hơn nữa, gần rạp này còn có nhiều quán ăn bình dân như bò viên, bò bía nên khi tan xuất hát có thể ghé vào đây kiếm món gì đó cho ấm bụng.

Rạp Đại Đồng

Chỉ cách nhau chưa đầy ba phút đi bộ, mà khu Tân Định có đến hai rạp ciné. Bên hông chợ là Tân Định là rạp Moderne và mặt trước của chợ là rạp Kinh Thành. Hai rạp bình dân này thay phiên nhau chiếu phim Ấn Độ và phim cao bồi. Để thay đổi không khí, thỉnh thoảng lại mời các gánh cải lương hay Hồ Quảng về trình diễn, làm nghẽn cứng cả xe cộ lưu thông vào những giờ sắp mở màn hay văn hát.

Nếu Sài Gòn có Casino Saigon thì Tân Định cũng có Casino Đa Kao. Tuy không nổi

tiếng bằng người anh em bà con ở đường Pasteur nhưng rạp Casino Đa Kao trên đường Đinh Tiên Hoàng tương đối khang trang, phim khá chọn lọc, giá cả lại nhẹ nhàng và địa điểm lại rất thuận tiện vì nằm gần Cầu Bông. Cũng vì lý do đó, Casino Đa Kao sau này đổi tên là rạp Cầu Bông.

Ôi, rạp xi-nê Sài Gòn xưa còn nhiều lắm. Chỉ nội việc kể tên hơn 60 rạp chiếu phim cũng đã thấy mệt chứ nói gì đến tận nơi để xem phim. Có lẽ không người Sài Gòn nào dám tự hào đã đến hết các rạp xi-nê trên đất phồn hoa đô hội này!

Một danh sách xếp theo thứ tự alphabet dưới đây sẽ nói lên sự phong phú của các rạp xi-nê Sài Gòn.

Khu vực Sài Gòn:

1. Alhambra (đường Nguyễn Cư Trinh)
2. Alliance Française (đường Đồn Đất, nay là Trung tâm Chiếu phim Fafilm)
3. Aristo (đường Lê Lai, Đoàn Tiếng Chuông Vàng Thủ Đô, Kim Chung)
4. Asam (đường Đinh Tiên Hoàng, đã bị xóa sổ)
5. Casino Đa Kao (đường Đinh Tiên Hoàng)
6. Casino Sài Gòn (đường Pasteur, tên mới là Vinh Quang nhưng nay vừa bị đập bỏ)
7. Cathay (đường Nguyễn Công Trứ, đã bị xóa sổ)
8. Catinat (đường Nguyễn Huệ, sau này là vũ trường Đêm Màu Hồng)
9. Cầu Muối (khu Cầu Ông Lãnh-Cầu Kho, chuyên hát bội)
10. Diên Hồng (rạp Long Xương cũ, đường Calmette)
11. Đại Đồng (đường Cao Thắng)
12. Đại Nam (đường Trần Hưng Đạo, nay là khách sạn Đại Nam)
13. Eden (Trung tâm Thương mại Eden, đã bị xóa sổ)
14. Hùng Vương (đường Lê Hồng Phong, quận 10 ngày nay)
15. Hưng Đạo (đường Nguyễn Cư Trinh)

16. Khải Hoàn (đường Cống Quỳnh-Nguyễn Trãi)
17. Kinh Đô (đường Lê Văn Duyệt, nay là đường Cách mạng tháng 8, đã bị xóa sổ)
18. Kinh Thành (đường Hai Bà Trưng, đã bị xóa sổ)
19. Lê Lợi (đường Lê Thánh Tôn, đã bị xóa sổ)
20. Long Phụng (đường Gia Long, ngày nay là Lý Tự Trọng)
21. Long Vân (nay là Nhà Văn hóa Sinh viên, đường Điện Biên Phủ)
22. Mini Rex (đường Nguyễn Huệ, đã bị xóa sổ)
23. Moderne (Tân Định, đã bị xóa sổ)
24. Nam Quang (góc Cách Mạng Tháng Tám và Võ Văn Tần ngày nay)
25. Nguyễn Văn Hào (đường Trần Hưng Đạo, chuyên diễn cải lương, nay là rạp Công Nhân - Nhà hát Kịch Thành phố)
26. Norodom (đường Thống Nhất, sau đổi tên là Lê Duẩn, hiện là Trung tâm Xổ số Kiến Thiết)
27. Olympic (đường Hồng Thập Tự, nay là Trung tâm Văn hóa, đường Nguyễn Thị Minh Khai)
28. Quốc Thanh (đường Nguyễn Trãi, nay là Trung tâm Tiệc cưới Quốc Thanh)
29. Rạng Đông (đường Pasteur, đã bị xóa sổ)
30. Rex (đường Nguyễn Huệ, nay là khách sạn Rex)
31. Thanh Bình (đường Phạm Ngũ Lão, sau đổi là Quốc Tế, ngày nay là chung cư);
32. Thanh Vân (đường Lê Văn Duyệt, ngày nay là Cách Mạng Tháng Tám);
33. Văn Hoa (đường Trần Quang Khải, còn có tên Văn Hoa Dakao, tên cũ: Thành Xương)
34. Việt Long (đường Cao Thắng, sau đổi tên thành Văn Hoa Sài Gòn, nay là rạp chiếu phim Thăng Long);
35. Vĩnh Lợi (đường Lê Lợi, nay là trung tâm thương mại)

Khu vực Gia Định:

1. Cẩm Vân (quận Phú Nhuận)
2. Cao Đồng Hưng (Bạch Đằng, ngày nay là nhà sách thiếu nhi FAHASA)
3. Đại Đồng (đường Nguyễn Văn Học, nay là Nơ Trang Long, Bình Thạnh)
4. Đồng Nhi (đường Lê Quang Định, đã bị xóa sổ)
5. Đại Lợi (Chợ Ông Tạ, nay là Phạm Văn Hai)
6. Lạc Xuân (quận Gò Vấp)
7. Minh Châu (đường Trương Minh Giảng nay là khách sạn, đường Lê Văn Sỹ)
8. Văn Cầm (quận Phú Nhuận)
9. Văn Lang (quận Phú Nhuận)

Khu vực Chợ Lớn:

1. Cathay (Chợ Cũ)
2. Cây Gõ (đường Minh Phụng)
3. Đại Quang (đường Châu Văn Liêm)
4. Hào Huê (nay là Nhà hát Nhân Dân)
5. Hoàng Cung
6. Hồng Liên
7. Khá Lạc
8. Kim Châu
9. Kinh Đô
10. Lệ Thanh
11. Lido (đường Đồng Khánh)
12. Minh Phụng
13. Mỹ Đô (tên mới là Vườn Lài)
14. Oscar (đường Trần Hưng Đạo)
15. Phi Long
16. Palace (nay là Trung tâm Chiếu phim Đổng Đa)
17. Quốc Thái
18. Thủ Đô
19. Đồng Khánh
20. Victory Lê Ngọc

Trích *Hồi Úc Một Đời Người*